

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 782

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 19 noiembrie 2007

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 805 din 27 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție	2-3	Decizia nr. 946 din 30 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	8-10
Decizia nr. 810 din 27 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 59 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești	3-5	Decizia nr. 947 din 30 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (4) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	10-12
Decizia nr. 883 din 16 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 1 din Codul de procedură civilă	5-6	Decizia nr. 948 din 30 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă	12-13
Decizia nr. 884 din 16 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal	6-8	Decizia nr. 952 din 30 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 10 din Codul de procedură penală	13-14
		Decizia nr. 966 din 30 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 805

din 27 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Marinela Mincă — procuror
Cristina Cătălina Turcu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Constantin Babuș în Dosarul nr. 29/118/2005 al Tribunalului Constanța — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că Direcția Națională Anticorupție a fost înființată în mod legal.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 29/118/2005 **Tribunalul Constanța — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție.**

Excepția a fost ridicată de Constantin Babuș, inculpat în dosarul menționat pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispoziția legală criticată, așa cum a fost modificată prin prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005, este neconstituțională. În acest sens, se arată că înființarea Departamentului Național Anticorupție (devenit Direcția Națională Anticorupție în urma aprobării ordonanței de urgență cu modificări prin Legea nr. 54/2006) contravine prevederilor constituționale privind separația puterilor în stat și celor referitoare la adoptarea ordonanțelor de urgență. Aceasta, deoarece structura menționată din Ministerul Public nu s-ar fi putut reglementa decât prin lege organică. Dispozițiile legale atacate contravin și prevederilor art. 147 alin. (4) din Constituție, în conformitate cu care deciziile Curții Constituționale sunt obligatorii, deoarece prin modificarea textului de lege criticat nu s-a ținut seama de cele statuate prin Decizia Curții nr. 235 din 5 mai 2005.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale, deoarece nu afectează regimul juridic al instituțiilor fundamentale ale statului, excedând sferei de cuprindere a acestei noțiuni. Pe de altă parte, dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție interzic adoptarea ordonanțelor de urgență care să reglementeze în domeniul legilor constituționale, iar nu și în domeniul legilor organice.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, cu modificările aduse prin Legea nr. 54/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002, având următorul cuprins: „(1) Prin prezenta ordonanță de urgență se înființează Direcția Națională Anticorupție, ca structură cu personalitate juridică, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin reorganizarea Parchetului Național Anticorupție.”

Excepția este raportată la următoarele prevederi din Constituție: art. 1 alin. (3) care consacră principiile care stau la baza statului român și alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 115 alin. (4) privind condițiile în care pot fi adoptate ordonanțele de urgență și alin. (6) care precizează domeniul de reglementare al ordonanțelor de urgență, precum și la art. 147 alin. (4) referitor la obligativitatea deciziilor Curții Constituționale.

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție au fost modificate în vederea punerii lor de acord cu dispozițiile din Constituție încălcate, în sensul celor statuate de Curte prin Decizia nr. 235 din 5 mai 2005, prin art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 7 octombrie 2005.

Curtea nu poate primi susținerea din motivarea excepției de neconstituționalitate, în sensul că reglementarea privind Direcția Națională Anticorupție nu ar putea fi făcută pe calea unei ordonanțe de urgență, deoarece din conținutul art. 115 din Constituție nu rezultă o asemenea interdicție.

Pe de altă parte, Curtea Constituțională constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 a fost aprobată

cu modificări prin Legea nr. 54/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 13 martie 2006, care a fost adoptată cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituție, referitoare la modul de adoptare a legilor organice. De asemenea, prin Decizia nr. 95 din 8 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 23 februarie 2006, Curtea a statuat că „ordonanțele Guvernului aprobate de Parlament prin lege, în conformitate cu prevederile art. 115

alin. (7) din Constituție, încetează să mai fie acte normative de sine stătătoare și devin, ca efect al aprobării de către autoritatea legiuitoare, acte normative cu caracter de lege”.

În consecință, nu se poate reține încălcarea prevederilor constituționale invocate de autorul excepției, întrucât Legea nr. 54/2006 a fost adoptată de Parlament, care, potrivit art. 61 din Constituție, reprezintă unica autoritate legiuitoare a țării, cu respectarea condițiilor privitoare la legile organice.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Constantin Babuș în Dosarul nr. 29/118/2005 al Tribunalului Constanța — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 810

din 27 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 59 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 59 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, excepție ridicată de Gheorghe Milici în Dosarul nr. 6.831/59/2006 al Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează completul de judecată că la dosar autorul excepției a depus o cerere prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. De asemenea, apărătorul autorului excepției a depus o cerere de amânare pentru motive medicale și un certificat medical.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 657 D/2007, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în Dosarul nr. 6.525/59/2006 al Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează completul de judecată că la dosar autorul excepției a depus o cerere prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, iar partea Camera Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel Timișoara a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. De asemenea, apărătorul autorului excepției a depus și în acest dosar o cerere de amânare pentru motive medicale și un certificat medical.

Președintele acordă cuvântul pe cererile de amânare.

Reprezentantul Ministerului Public arată că nu se opune cererilor de amânare.

Curtea, deliberând, respinge cererile de amânare.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor sus-menționate, având în vedere obiectul identic al excepțiilor ridicate.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 657 D/2007 la Dosarul nr. 656 D/2007, care este primul înregistrat.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 19 aprilie 2007, pronunțate în dosarele nr. 6.831/59/2006 și nr. 6.525/59/2006, **Curtea de Apel Timișoara – Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești.**

Excepția a fost ridicată de Gheorghe Milici în cauze având ca obiect recursuri formulate împotriva unor hotărâri pronunțate de Comisia superioară de disciplină a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din România.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece profesia de executor judecătoresc este supusă controlului statal, în condițiile în care statul însuși este uneori debitor, fiind direct interesat în exercitarea de către executorii judecătorești a atribuțiilor lor. Totodată, mai arată că asigurarea independenței judecătorilor și a instanțelor de judecată își pierde orice valoare atât timp cât executorul judecătoresc nu se bucură de același statut.

Curtea de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece instituirea controlului actelor efectuate de executorii judecătorești este justificată de faptul că aceștia îndeplinesc un serviciu public.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate, deoarece controlul activității executorilor judecătorești se exercită raportat la ansamblul activității și nu într-o cauză determinată. Cel care se consideră nedreptățit printr-un astfel de control are posibilitatea de a se adresa instanțelor judecătorești.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, deoarece nu împiedică părțile interesate de a apela la instanțele judecătorești și de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează într-o societate democratică procesul echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, așa cum rezultă din concluziile autorului excepției, prevederile art. 4 și art. 59 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 10 noiembrie 2000, care au următorul conținut:

— Art. 4: „*Coordonarea și controlul activității executorilor judecătorești se exercită de către Ministerul Justiției.*”;

— Art. 59 alin. (1) lit. b): „*(1) Controlul profesional se exercită de Ministerul Justiției, prin inspectori generali de specialitate, și de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, prin consiliul său de conducere, și va avea în vedere: [...]*

b) calitatea actelor și lucrărilor efectuate de executorii judecătorești.”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la următoarele dispoziții cuprinse în Legea fundamentală: art. 1 alin. (3) privind caracterul statului român, art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitor la *Tratatul internațional privind drepturile omului* și art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și la prevederile art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea Constituțională observă că, potrivit dispozițiilor Legii nr. 188/2000, executorii judecătorești sunt investiți să efectueze un serviciu de interes public, și anume executarea silită a dispozițiilor cu caracter civil din titlurile executorii, îndeplinind acte de autoritate publică, care au forța probantă specifică unui asemenea act.

Pornind de la aceste observații, Curtea constată că este firesc ca activitatea executorilor judecătorești să fie supusă controlului profesional, iar în situația în care sunt constatate abateri, aceștia să răspundă disciplinar.

Curtea observă că faptele pentru care executorul judecătoresc răspunde disciplinar sunt expres și limitativ prevăzute de lege și se referă la conduita profesională a acestuia. Acțiunea disciplinară se exercită în condițiile art. 45 din Legea nr. 188/2000, iar audierea executorului este obligatorie, acesta putând să-și formuleze toate apărările pe care le consideră necesare. Hotărârea prin care se stabilește răspunderea disciplinară a executorului judecătoresc poate fi contestată la Comisia superioară de disciplină a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din România, iar hotărârea acestei comisii poate fi atacată cu recurs la curtea de apel în a cărei rază teritorială se află sediul profesional al executorului.

Toate aceste prevederi legale constituie garanții ale desfășurării unui proces echitabil, așa încât Curtea nu poate reține încălcarea dispozițiilor constituționale și convenționale invocate de autorul excepției.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 59 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, excepție ridicată de Gheorghe Milici în dosarele nr. 6.831/59/2006 și nr. 6.525/59/2006 ale Curții de Apel Timișoara – Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 883

din 16 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Pet-Co” — S.R.L. din Onești în Dosarul nr. 7.010/270/2006 al Judecătoriei Onești.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

La dosarul Curții Constituționale, autorul excepției a depus o cerere prin care solicită acordarea unui termen în vederea pregătirii apărării.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii, apreciind că, întrucât încheierea de sesizare a Curții Constituționale datează din 15 martie 2007, partea a avut suficient timp să angajeze un apărător până la termenul fixat de instanță.

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare a judecării, deoarece nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Pe fondul cauzei, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 15 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 7.010/270/2006, **Judecătoria Onești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Pet-Co” — S.R.L. din Onești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, prin aplicarea dispozițiilor criticate, creditorul este lezat în dreptul său legitim de a-și realiza creanța recunoscută printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă. Astfel, acțiunile șicanatorii ale debitorului de rea-credință, care refuză să efectueze plata formulând contestația la executare, paralizează substanța dreptului creditorului de a-și recupera creanța, ceea ce este de natură a aduce atingere drepturilor acestuia consacrate constituțional.

Judecătoria Onești apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 alin. 1 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată. În acest sens, se arată că dispozițiile criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, Curtea respingând criticile formulate prin numeroase decizii (cu titlu de exemplu, Decizia nr. 225 din 3 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 27 iunie 2003, și Decizia nr. 249 din 12 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 29 iulie 2003).

Avocatul Poporului consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 399 alin. 1 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „*Împotriva executării silite înseși, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătâmași prin executare.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) care consacră statul de drept și ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor. De asemenea, se mai susține nesocotirea prevederilor referitoare la dreptul la un proces echitabil, cuprinse în art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate s-a mai pronunțat, de exemplu prin Decizia nr. 249/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 29 iulie 2003, respingând critica cu un atare obiect. Cu acel prilej, Curtea a reținut că „este de principiu că orice cerere adresată justiției — acțiune, cerere reconvențională, cale de atac, în sens larg, orice act procesual — este subsecventă existenței unui drept sau unui interes legitim, contestat sau susceptibil de a fi contestat de un terț, la a cărui apărare se tinde pe această cale. Altfel spus, dreptul sau interesul persoanei sunt cele care legitimează o astfel de acțiune, delimitând-o de actele abuzive”.

În ceea ce privește pretinsa nesocotire a art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, Curtea a constatat că textul de lege criticat nu creează nicio discriminare între părțile raportului juridic,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Pet-Co” — S.R.L. din Onești în Dosarul nr. 7.010/270/2006 al Judecătorei Onești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 884

din 16 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Comercială „Parc Tehnologic și Industrial Giurgiu-Nord” — S.A. în Dosarul nr. 409/122/2007 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă apărătorul autorului excepției, avocatul Orlando Vlăsceanu, și partea Direcția Generală a Finanțelor Publice Giurgiu, prin consilierul juridic Monica Isabella Breazu.

Reprezentantul autorului excepției susține admiterea criticii, arătând că, în cuprinsul său, Codul fiscal conține prevederi care reglementează infracțiuni și pedepse aplicabile acestora, astfel

Încât adoptarea sa ar fi trebuit să respecte prevederile constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. h), respectiv procedura prevăzută de art. 76 alin. (1) din Legea fundamentală pentru adoptarea unei legi cu caracter organic.

Reprezentantul Direcției Generale a Finanțelor Publice Giurgiu arată că, deși inițial legea a fost adoptată cu procedura prevăzută de Constituție pentru lege ordinară, ulterior articolul care reglementează o normă penală a fost modificat printr-o lege organică, forma inițială a acestuia fiind în prezent abrogată. Prin urmare, critica nu mai are obiect, iar excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, dispozițiile cu caracter penal din cuprinsul Codului fiscal neavând legătură cu cauza aflată pe rolul instanței de fond.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 409/122/2007, **Tribunalul Giurgiu – Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Parc Tehnologic și Industrial Giurgiu-Nord” — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, potrivit textului publicat în Monitorul Oficial al României, Codul fiscal a fost adoptat de Senat și Camera Deputaților cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată, respectiv ca lege ordinară. Însă, în cuprinsul său, art. 245, devenit în urma unor modificări ulterioare art. 296¹, reglementează o serie de infracțiuni și pedepsele aplicabile acestora, astfel încât Codul fiscal, conținând această normă penală, trebuia votat în conformitate cu prevederile art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, ca lege organică, în condițiile prevăzute de art. 76 alin. (1) din Constituție. Or, întrucât procedura de adoptare a legii de către Parlament nu a respectat aceste dispoziții constituționale, Codul fiscal în integralitatea sa este lovit de neconstituționalitate extrinsecă.

O atare împrejurare nu poate fi calificată de Curtea Constituțională ca reprezentând o eroare materială săvârșită la publicarea în Monitorul Oficial al României a legii, motivată prin faptul că oricum majoritatea cu care a fost adoptată legea a fost cea prevăzută de Constituție pentru legile organice, întrucât, pe de o parte, Curtea nu are competența de a se substitui Parlamentului pentru a opera o rectificare în sensul dispozițiilor art. 67 din Legea nr. 24/2000, iar pe de altă parte, doar cvorumul cu care a fost adoptată o lege nu este relevant în raport cu încadrarea avută în vedere de legiuitor, deci nu poate determina categoria căreia îi aparține legea, respectiv lege ordinară, organică sau constituțională.

Tribunalul Giurgiu – Secția civilă apreciază că doar Curtea Constituțională poate stabili dacă Legea nr. 571/2003 a fost adoptată cu respectarea prevederilor constituționale, iar dacă se constată încălcarea art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, Curtea va decide dacă acest lucru atrage sau nu neconstituționalitatea legii în ansamblul său sau numai a dispozițiilor art. 296¹ din Codul fiscal, care reglementează anumite infracțiuni și pedepsele aplicabile acestora. În acest din urmă caz însă decizia pronunțată de Curte nu ar prezenta interes pentru autorul excepției, întrucât litigiul aflat pe rolul tribunalului nu are ca temei juridic prevederile art. 296¹ din Codul fiscal, aceste prevederi neavând legătură cu soluționarea cauzei.

Pe fondul excepției de neconstituționalitate, opinia instanței este de admitere în parte a criticii, respectiv constatarea neconstituționalității dispozițiilor art. 296¹ din Codul fiscal, care

au fost adoptate cu încălcarea prevederilor art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul observă că dispozițiile legale direct vizate de critica de neconstituționalitate sunt cele care reglementează infracțiunile prevăzute de Codul fiscal, iar nu dispozițiile care au constituit temeiul legal al emiterii actelor administrative pe care autorul excepției le-a contestat în justiție. Într-o atare situație sunt aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora excepția este inadmisibilă dacă obiectul ei nu are legătură cu soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești.

Avocatul Poporului apreciază că, întrucât Legea nr. 494/2004, prin care au fost introduse în Codul fiscal dispozițiile art. 296¹ care reglementează infracțiuni, a fost adoptată de Parlament cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituție referitoare la adoptarea legilor organice, critica cu un atare obiect este lipsită de temei.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 73 alin. (3) lit. h) referitoare la reglementarea, prin lege organică, a infracțiunilor, a pedepselor și a regimului executării acestora.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea observă că, în esență, critica autorului excepției vizează faptul că Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, fiind adoptată ca lege ordinară, încalcă prevederile constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. h), precum și pe cele ale art. 76 alin. (1), întrucât art. 245 al legii, devenit în urma unor modificări ulterioare art. 296¹, reglementează infracțiuni, deci un domeniu aparținând legii organice.

Reținând că sesizarea Curții prin încheierea instanței de judecată vizează, pe de o parte, dispozițiile art. 245 din Codul fiscal, devenit în urma unor modificări ulterioare art. 296¹, iar pe de altă parte, prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal în ansamblul său, Curtea constată că, referitor la aceste din urmă texte, autorul excepției nu își motivează critica de neconstituționalitate, deși dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 prevăd că sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate.

În mod constant, jurisprudența Curții a stabilit că sesizările de neconstituționalitate adresate Curții, inclusiv excepțiile, fără a fi motivate, trebuie respinse ca inadmisibile, Curtea neputându-se substitui subiectelor îndreptățite să o sesizeze, întrucât ar

exercita un control din oficiu, ceea ce este contrar sistemului nostru constituțional.

Pe de altă parte, Curtea nu poate reține că referirea pe care autorul excepției o face cu privire la încălcarea dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. h) și ale art. 76 alin. (1) din Constituție ar constitui temei pentru constatarea neconstituționalității Codului fiscal în ansamblul său, întrucât, așa cum corect a reținut instanța de judecată, dispozițiile art. 296¹ din Codul fiscal nu au legătură cu soluționarea litigiului de fond, în cauză autorul excepției de neconstituționalitate nefiind trimis în judecată pentru săvârșirea vreunei infracțiuni, ci doar sancționat contravențional.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Comercială „Parc Tehnologic și Industrial Giurgiu-Nord” — S.A. în Dosarul nr. 409/122/2007 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 946

din 30 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Constantin Racu, Ramona Dospinescu, Bogdan Ghițulescu, Cristian Talpău și Nicușor Daniel Constantinescu în Dosarul nr. 6.019/36/2006 al Curții de Apel Constanța — Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

De altfel, Curtea observă că, prin Legea nr. 494/2004 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 83/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, adoptată de Parlament cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004, s-a prevăzut abrogarea textului art. 245 al Codului fiscal. De asemenea, prin aceeași lege a fost introdus în Codul fiscal titlul IX¹, cu denumirea „Infracțiuni”.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Arată că textele de lege supuse controlului de constituționalitate au mai fost examinate de Curtea Constituțională, aceasta reținând constituționalitatea lor prin Decizia nr. 182 din 2 martie 2006.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.019/36/2006, **Curtea de Apel Constanța — Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**, excepție ridicată de Constantin Racu, Ramona Dospinescu, Bogdan Ghițulescu, Cristian Talpău și Nicușor Daniel Constantinescu, într-un litigiu de contencios administrativ având ca obiect anularea unei rezoluții emise de un procuror din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispoziția legală potrivit căreia actele administrative pentru modificarea sau desființarea cărora se prevede o altă procedură decât cea a contenciosului administrativ este neconstituțională în măsura în care este interpretată în sensul că această procedură alternativă se poate desfășura și în fața unui alt „organ de stat”, altul decât o instanță de judecată. În speță, autorii au în vedere imposibilitatea contestării în fața unei instanțe judecătorești, în condițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, a anumitor rezoluții emise de procuror, care pot fi contestate doar în fața procurorului ierarhic superior, fiind astfel sustrate de la controlul judecătoresc.

Curtea de Apel Constanța — Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Arată că textul de lege criticat nu sustrage în mod absolut controlului judecătoresc actele administrative la care se referă autorii excepției. În acest sens, precizează că, deși plângerea împotriva măsurilor luate și actelor efectuate de procuror este reglementată de dispozițiile art. 275—278 din Codul de procedură penală, care permit ca eventualele măsuri eronate luate de procuror să fie îndreptate de procurorul ierarhic superior celui care a emis actul atacat, totuși, după emiterea rechizitoriului, instanța procedează la judecarea în fond a cauzei, ocazie cu care verifică în mod obligatoriu și legalitatea și temeinicia actelor de urmărire penală efectuate de procuror sau în baza dispozițiilor acestuia.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. Apreciază că nu sunt nesocotite dispozițiile din Legea fundamentală la care își raportează criticile autorii excepției. În susținerea acestui punct de vedere invocă Decizia Curții Constituționale nr. 182 din 2 martie 2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 5 alin. (2) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, care au următorul cuprins:

— Art. 5 alin. (2) și (3): „(2) Nu pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ actele administrative pentru modificarea sau desființarea cărora se prevede, prin lege organică, o altă procedură judiciară.

(3) Actele administrative emise pentru aplicarea regimului stării de război, al stării de asediu sau al celei de urgență, cele care privesc apărarea și securitatea națională ori cele emise pentru restabilirea ordinii publice, precum și pentru înlăturarea

consecințelor calamităților naturale, epidemiilor și epizootiilor pot fi atacate numai pentru exces de putere.”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 21 care garantează dreptul de acces liber la justiție, art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și art. 126 alin. (6) privind controlul judecătoresc al actelor administrative pe calea contenciosului administrativ.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea observă că, în cauza în soluționarea căreia autorii excepției au invocat neconstituționalitatea prevederilor art. 5 alin. (2) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, este vorba despre controlul actelor efectuate de procuror în cursul urmăririi penale. Curtea reține că aceste acte pot fi contestate, în primă fază, în fața procurorului ierarhic superior celui care a întocmit actul, dar legalitatea și temeinicia lor vor fi verificate, ulterior, și de instanța investită prin rechizitoriu cu soluționarea cauzei.

Curtea constată că autorii excepției deduc neconstituționalitatea art. 5 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 dintr-o interpretare extensivă a textului, vizând situația ipotetică în care procedura judiciară alternativă nu s-ar desfășura în fața unei instanțe judecătorești, ci a unui „alt organ de stat”, în speță, procurorul ierarhic superior. Or, din prevederile art. 5 alin. (2) nu se poate trage o asemenea concluzie, textul de lege criticat fiind o concretizare a dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție potrivit cărora competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

De altfel, Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 5 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 prin prisma unor critici asemănătoare. Astfel, prin Decizia nr. 182 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 26 aprilie 2006, Curtea Constituțională a constatat, printre altele, că „Textul de lege criticat nu sustrage în mod absolut controlului judecătoresc actele administrative la care se referă, întrucât în mod evident actele administrative respective sunt supuse prin prevederile de lege criticate unei alte proceduri judiciare, deci controlul lor judecătoresc se realizează potrivit altei proceduri stabilite prin lege organică”.

Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că nu sunt nesocotite nici dispozițiile art. 126 alin. (6) din Constituție, „deoarece acesta se limitează numai la reglementarea constituțională a garantării controlului judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice pe calea contenciosului administrativ, de la care fac excepție în mod absolut numai două categorii de acte, cele de comandament cu caracter militar și cele care privesc raporturile cu Parlamentul, care prin natura lor nu sunt supuse sub nici o formă controlului judecătoresc”.

De asemenea, cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 52 din Constituție, Curtea a constatat că „acest text se referă la îndreptățirea persoanei vătămate, în general, de a se adresa justiției atât pe calea contenciosului administrativ, cât și pe cea a «recursului paralel». Alin. (2) al art. 52 precizează că atât condițiile, cât și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică, dispoziție care trebuie corelată și cu partea finală a textului criticat din Legea nr. 554/2004”.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (3), Curtea observă că autorii acesteia nu au formulat nicio critică și nici nu au făcut referire la vreun text din Legea fundamentală pe care acestea l-ar nesocoti. De aceea, excepția este inadmisibilă, întrucât dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 stabilesc că sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Constantin Racu, Ramona Dospinescu, Bogdan Ghițulescu, Cristian Talpău și Nicușor Daniel Constantinescu în Dosarul nr. 6.019/36/2006 al Curții de Apel Constanța — Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 947

din 30 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (4) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor „art. 11 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004”, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tracia Trade Exim” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 173/43/2007 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, considerând că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 173/43/2007, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția**

comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 11 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004”, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tracia Trade Exim” — S.R.L. din Târgu Mureș într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect anularea unei hotărâri a Consiliului Local Târgu Mureș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat instituie un tratament juridic discriminatoriu pentru părțile din proces. Aceasta, deoarece, în timp ce alin. (1) al art. 11 din Legea nr. 554/2004 stabilește un termen pentru introducerea acțiunii în contencios administrativ împotriva actelor administrative individuale, alin. (4) al aceluiași articol dispune că în cazul actelor normative acțiunea este imprescriptibilă, putând fi introdusă oricând. Se arată că „neînstituirea prin lege a unui termen în care actul normativ poate fi atacat conduce la instabilitatea, neclaritatea și ineficacitatea raporturilor juridice”. Se susține că restabilirea egalității părților în fața legii se poate realiza doar prin fixarea de către legiuitor a unui termen rezonabil, în care actele cu caracter normativ să poată fi atacate la instanța de contencios administrativ.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că „se impune o verificare din partea Curții Constituționale” pentru a stabili dacă textul de lege criticat nu încalcă principiul securității raporturilor juridice.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Textul de lege supus controlului de constituționalitate nu conține nicio dispoziție prin care s-ar crea privilegii sau discriminări, întrucât se aplică deopotrivă tuturor persoanelor care se consideră vătămate prin actul administrativ cu caracter normativ și care apreciază că este necesar să îl conteste. În sprijinul celor argumentate, Guvernul invocă și jurisprudența Curții Constituționale, cu referire la Decizia nr. 382 din 17 aprilie 2007.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 11 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt constituționale, aplicându-se uniform pentru toți cetățenii care se află în situația stabilită de ipoteza normei și nu instituie privilegii sau discriminări pe criterii arbitrare. Textul de lege criticat este în deplină concordanță atât cu regula garantării controlului judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice pe calea contenciosului administrativ, consfințită de art. 126 alin. (6) teza întâi din Constituție, cât și cu principiul obligativității respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, proclamat de art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 11 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

Art. 11 alin. (4): — „*Ordonanțele sau dispozițiile din ordonanțe care se consideră a fi neconstituționale, precum și actele administrative cu caracter normativ care se consideră a fi nelegale pot fi atacate oricând.*”

În realitate, din motivarea excepției de neconstituționalitate, se constată că autorul acesteia are în vedere doar teza a doua din alin. (4) al art. 11, referitoare la posibilitatea de a ataca oricând actele administrative cu caracter normativ care se consideră a fi nelegale. Prin urmare, Curtea va analiza constituționalitatea prevederilor art. 11 alin. (4) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și art. 21 care garantează accesul liber la justiție. De asemenea, autorul susține că sunt nesocotite și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea observă că alin. (4) al art. 11 teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, stipulând că „[...] *actele administrative cu caracter normativ care se consideră a fi nelegale pot fi atacate oricând*”, instituie regula generală a

imprescriptibilității acțiunii în contencios administrativ care vizează anularea actelor din această categorie. Autorul excepției susține că ar fi nesocotit principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, prin aceea că părțile din proces ar beneficia de un tratament juridic diferit, fără să precizeze, însă, în ce mod se concretizează această diferențiere. Curtea nu poate reține încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât textul de lege criticat permite tuturor persoanelor să se prevaleze de posibilitatea de a contesta, pe calea contenciosului administrativ, legalitatea actelor administrative cu caracter normativ, fără să impună restricții sau să condiționeze în vreun fel exercițiul acestui drept și fără să instituie un tratament juridic diferit în ceea ce privește situația părților din proces. De asemenea, Curtea constată că este respectat și dreptul la un proces echitabil, statuat atât de art. 21 din Constituție, cât și de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât părțile pot beneficia de toate drepturile și garanțiile procesuale care caracterizează procesul echitabil într-o societate democratică.

Cât privește problema imprescriptibilității reglementată de art. 11 alin. (4) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, Curtea reține că este atributul suveran al legiuitorului, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, de a institui regulile speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, câtă vreme respectă exigențele constituționale. Or, așa cum s-a arătat, textul de lege criticat nu nesocotește dispozițiile din Constituție invocate de autorul excepției. De altfel, este firesc ca legalitatea actelor la care se referă prevederile de lege criticate să poată fi contestată nelimitat în timp, întrucât, fiind acte normative, verificarea legalității acestora slujește unui interes public, acela de asanare a sistemului normativ și de asigurare a funcționării eficiente a acestuia.

Susținerea autorului excepției potrivit căreia „restabilirea egalității părților în fața legii se poate realiza doar prin stabilirea de către legiuitor a unui termen rezonabil pentru ambele părți procesuale, în care actele cu caracter normativ pot fi atacate la instanța de contencios administrativ”, este privită de Curte ca o propunere adresată legiuitorului de a reconsidera actuala soluție legislativă, lucru ce nu se poate realiza în cadrul contenciosului constituțional. Potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

În ceea ce privește opinia instanței, potrivit căreia „se impune o verificare din partea Curții Constituționale a dispozițiilor cuprinse în art. 11 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 pentru a se pronunța dacă imprescriptibilitatea acțiunii în anularea unui act administrativ cu caracter normativ recunoscută prin aceste dispoziții legale nu încalcă alte principii generale de drept comun, și anume principiul securității raporturilor juridice încheiate în baza unor astfel de acte administrative cu caracter normativ de către subiecții de drept cărora li se adresează”, Curtea reține că aceasta nu poate fi primită, întrucât instanța de contencios constituțional se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, prin raportare la dispozițiile sau principiile Constituției, iar nu prin raportare la „principii generale de drept comun”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (4) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tracia Trade Exim” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 173/43/2007 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 948

din 30 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Titina Baboi în Dosarul nr. 182/309/2007 al Judecătoriei Șimleul-Silvaniei.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 182/309/2007, **Judecătoria Șimleul-Silvaniei a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Titina Baboi.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1) și (3) referitoare la liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, întrucât nu țin seama de împrejurarea în care în structura unei instanțe se găsește un număr limitat de judecători (în cazul Judecătoriei Șimleul-Silvaniei, există doar trei judecători), toți susceptibili de a fi recuzați pentru motive identice, cum ar fi antepronunțarea. O atare situație generează o stare de neîncredere în justiție, persoana interesată fiind lipsită de posibilitatea de a-și valorifica toate drepturile procesuale.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Judecătoria Șimleul-Silvaniei apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că prin textul de lege criticat, referitor la imposibilitatea recuzării tuturor judecătorilor unei instanțe sau ai unei secții a acesteia, legiuitorul nu a înțeles să limiteze accesul liber la justiție sau dreptul la apărare, ci să asigure un climat de ordine, de natură a preveni eventualele abuzuri și tergiversarea soluționării cauzelor deduse judecătii.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*Nu se pot recuza toți judecătorii unei instanțe sau ai unei secții a acesteia.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1) și (3) referitoare la liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 97 din 9 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 2 martie 2006, Curtea a reținut că, „potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Sub acest aspect, principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a le utiliza, în formele și în modalitățile instituite de lege.

În consecință, prin reglementările cuprinse în art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă, referitoare la imposibilitatea

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Titina Baboi în Dosarul nr. 182/309/2007 al Judecătoriei Șimleul-Silvaniei.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 952

din 30 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Costache Trifu în Dosarul nr. 3.173/299/2007 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se prezintă partea Adrian Voicu, personal și asistat de apărătorul ales cu delegație la dosar, și se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Doamna avocat Domnica Antoniu pune pentru partea Adrian Voicu concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată,

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

recuzării tuturor judecătorilor unei instanțe sau ai unei secții a acesteia, legiuitorul nu a înțeles să limiteze accesul liber la justiție sau dreptul la apărare, ci să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării în condiții optime a acestui drept constituțional. Exercițarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru juridic, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, de natură a preveni eventualele abuzuri și tergiversarea soluționării cauzelor deduse judecării”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.173/299/2007, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Costache Trifu în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, deoarece prin modul defectuos de redactare a textului legal criticat se creează o situație de inegalitate în fața legii pentru cetățenii față de care instanța, admitând plângerea, dobândesc calitatea de inculpat și urmează să fie judecați pentru faptele ce au format obiectul cercetării penale. De asemenea, textul criticat îngrădește și dreptul la un proces echitabil, fiind de domeniul evidenței că în etapa actelor premergătoare garanțiile procesuale sunt mult mai restrânse. Este de neimaginat, în opinia autorului, ca o instanță care a admis plângerea și a oprit o cauză în vederea judecării va

pronunța, față de intimatul devenit inculpat, o soluție de achitare, deoarece, dacă ar fi presupus că nu există dovezi de vinovăție, nu ar fi avut niciun sens admiterea plângerii și judecarea cauzei.

Judecătoria Sectorului 1 București opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece prin dispozițiile legale criticate se creează o inechitate pentru intimatul devenit inculpat, care, prin promovarea căii de atac de care a fost privat, ar fi putut obține o soluție favorabilă, evitând astfel o procedură care implică audierea sa, propunerea de probe în apărare etc. ce s-ar putea solda în final cu o soluție contradictorie față de soluția inițială. Și partea vătămată este deopotrivă pusă în aceeași situație de inechitate, întrucât aceasta ar putea primi rezolvări diferite ale plângerii sale. Totodată, mai există posibilitatea ca după pronunțarea hotărârii de fond să se constate nelegalitatea și netemeinicia încheierii pronunțate conform art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală. O asemenea împrejurare ar avea drept consecință reluarea ciclului procesual, ajungându-se, astfel, la o prelungire nejustificată a judecării cauzei cu care a fost inițial învestită instanța.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu implică un tratament diferențiat față de persoanele aflate în aceeași situație juridică.

De asemenea, după reținerea cauzei spre judecare de către instanță, inculpatul are libertatea de a-și demonstra nevinovăția, sens în care dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil sunt pe deplin asigurate.

În sfârșit, prin reținerea cauzei spre soluționare nu se prefigurează automat o soluție de condamnare, deoarece prin plângerea formulată împotriva soluțiilor de netrimiteră în judecată nu se judecă fondul litigiului, ci doar temeinicia și legalitatea rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece stabilirea unei singure căi de atac împotriva hotărârii pronunțate de instanță, potrivit art. 278¹ alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală, nu poate fi caracterizată ca o discriminare a inculpatului în raport cu celelalte părți din proces, tocmai pentru că situațiile juridice în care se află aceste persoane în raport cu celelalte părți nu sunt similare, astfel încât tratamentul nu poate fi decât diferențiat.

De asemenea, stabilirea de către legiuitor a regulii potrivit căreia sunt susceptibile de recurs numai hotărârile instanței pronunțate potrivit art. 278¹ alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală nu este de natură a aduce atingere art. 21 din

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Costache Trifu în Dosarul nr. 3.173/299/2007 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

Constituție, întrucât, în situația admiterii plângerii cu reținerea cauzei spre judecare, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac se aplică în mod corespunzător și, prin urmare, nu este restrâns în niciun fel dreptul părții de a se adresa instanței, de a formula apărări și de a se prevala de toate garanțiile ce caracterizează un proces echitabil.

În sfârșit, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege. Drept urmare, stabilirea competenței, precum și reglementarea utilizării căilor de atac împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului sunt atribuite exclusiv al legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată*, care au următorul conținut: „*Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 lit. a) și b) poate fi atacată cu recurs de procuror, de persoana care a făcut plângerea, de persoana față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, precum și de orice altă persoană ale cărei interese legitime sunt vătămăte.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi. Astfel, prin Decizia nr. 423 din 25 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 13 iunie 2006, Curtea a respins o excepție de neconstituționalitate identică, statuând că prevederile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu contravin dispozițiilor constituționale referitoare la principiul egalității în drepturi a cetățenilor ori celor referitoare la liberul acces la justiție.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 966

din 30 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Ștefan Albu și alții în Dosarul nr. 5.980/109/2006 al Tribunalului Argeș — Secția civilă.

La apelul nominal răspund Ștefan Albu și Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, prin consilier juridic, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Ștefan Albu susține că prevederile art. 80 din Legea nr. 19/2000 sunt neconstituționale, deoarece, prin stabilirea modului de calculul al pensiei, pensionarii sistemului public sunt defavorizați în raport cu alte categorii de pensionari. Totodată, apreciază că pensionarii cu punctajul mediu anual stabilit conform acestei legi beneficiază de pensii al căror quantum este sub salariul minim pe economie.

Reprezentantul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, menționând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă, considerând că motivele invocate în susținerea excepției nu privesc constituționalitatea prevederilor legale criticate, ci, eventual, modificarea și completarea acestora.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.980/109/2006, **Tribunalul Argeș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 din Legea nr. 19/2000**, excepție ridicată de Ștefan Albu și alții în cauza ce are ca obiect judecarea cererilor de recalculare a pensiilor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textul de lege criticat încalcă dispozițiile art. 16 și art. 20 din Constituție, întrucât creează situații discriminatorii pentru pensionarii sistemului public de pensii în raport cu alte categorii de pensionari.

Se apreciază, totodată, că prevederile criticate pentru neconstituționalitate au micșorat valoarea punctajului de pensie, „limitându-se la 30% valoarea minimă și 50% valoarea maximă”.

O altă critică constă în aceea că este necesară completarea Legii nr. 19/2000, având în vedere că nu se fac precizări referitoare la pensionarii care au vechime în muncă mai mare de 30 de ani pentru bărbați și 25 de ani pentru femei.

Tribunalul Argeș — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, întrucât textul

legal criticat se aplică fără nicio discriminare tuturor persoanelor aflate în situații identice.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, legiuitorul având competența exclusivă de a adopta, prin legi speciale, reglementări diferite pentru anumite categorii socio-profesionale.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 a devenit inadmisibilă, iar celelalte prevederi legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părților prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 80 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare. În forma sa actuală, art. 80 prevede:

„(1) Valoarea unui punct de pensie se stabilește prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat. Aceasta se determină prin actualizarea valorii punctului de pensie din luna decembrie a fiecărui an cu cel puțin rata inflației, prognozată pentru anul bugetar următor de instituția cu atribuții în domeniu.

(2) În raport cu evoluția indicatorilor macroeconomici și cu resursele financiare, valoarea punctului de pensie, stabilită conform prevederilor alin. (1), poate fi majorată prin legile de rectificarea a bugetului asigurărilor sociale de stat.

(3) Valoarea punctului de pensie, determinată conform prevederilor alin. (1) sau (2), nu poate fi mai mică de 30% și mai mare de 50% din salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat.”

Ulterior sesizării Curții Constituționale, a fost adoptată Legea nr. 250/2007 pentru modificarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 19 iulie 2007. Prin art. I pct. 7 al acestei legi au fost aduse modificări articolului 80 alin. (3) al Legii nr. 19/2000, păstrându-se, în principiu, soluția legislativă anterioară. Astfel, redactarea actuală are următorul cuprins: „(3) Valoarea punctului de pensie, determinată conform prevederilor alin. (1) sau (2), nu poate fi mai mică de 37,5% din salariul mediu brut utilizat la

fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, începând cu 1 ianuarie 2008, respectiv de 45% din salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, începând cu 1 ianuarie 2009.”

Având în vedere că reglementarea de principiu a rămas aceeași, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității art. 80 din Legea nr. 19/2000 astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 250/2007.

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 80 din Legea nr. 19/2000, criticate pentru neconstituționalitate, fac parte din Secțiunea a 6-a a legii, intitulată „*Calculul pensiilor*”, și prevăd modalitatea de stabilire a valorii punctului de pensie care va fi folosit la calcularea pensiei pentru toate persoanele care urmează să se pensioneze în sistemul public de pensii.

Susținerea autorilor excepției că prin folosirea acestui sistem de calcul s-ar obține o pensie inferioară celor reglementate de unele legi speciale, încălcându-se astfel dispozițiile art. 16 din Constituție, este neîntemeiată. Prevederile legale criticate se

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Ștefan Albu și alții în Dosarul nr. 5.980/109/2006 al Tribunalului Argeș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

